

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

היזוק בצניעות

אור הזוהר 178 ★ אב תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

דברי מוסר והתעוררות שלא יהיו אנשים ונשים בחדר אחד בלי מחיצה

פני נשים, בפרט בין אנשים אחרים, שכולם רואים הנשים, כגון שה' בבית החופה, שהנשים שם מלובשות עדים, והכל מסתכלים והוא אינו מסתכל, לפיכך יזכה לרב טוב הצפון, כמו שכתוב אשר צפנת ליראיך, ועינו תשבע מזיו שכינה מלך ביפיו תחזינה עיניך.

לן טוב לו לאדם כשפוגע באשה הן פנויה הן נשואה הן ארמית הן ישראלית הן גדולה הן קטנה להעביר פניו מלהסתכל בה, שכן מצינו באיוב: "ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה" (ספר חסידים ס"ט).

א) מצוה הבאה בעבירה מוטב לא לקיימה וכל מצוה הבאה בעבירה על ידה, מוטב שלא יעשה המצוה, כמו מצוה לשמח החתן, ואם יש שם פריצים ויודע שבלא פריצות לא יהיה, או אינו יכול להיות בלא הרהור, או אינו יכול להיות שלא לראות בנשים, אל יהיה שם עכ"ל (ספר חסידים סימן שצ"ג).

א) לא יתכן לברך שהשמחה במעונו כשיש הרהורים לא טובים

המברך "שהשמחה במעונו" צריך לחקור אם קיימו "וגילו ברעדה" וכו', ואם תרבות אנשים חטאים שם וניבול פה ביניהם או נשים יושבות בין האנשים שהרהורים שם, לא יתכן לברך שהשמחה במעונו (ספר חסידים סימן תתש"כ).

א) "מעון" הוא מקום שמלאכי השרת אומרים שירה לפני המקום

טעם שתקנו לומר שהשמחה במעונו ולא במכונו או בזבולו, משום דאמרינן בחגיגה בפרק אין דורשין, שבעה רקיעים הם: וילון, רקיע, שחקים, זבול, מעון, מכון, ערבות, ומפרש שם, מעון, שבו כתות של מלאכי השרת אומרות שירה לפני המקום, והשירה היא השמחה לפני המקום, לפיכך אומרים שהשמחה במעונו (אבודרהם).

א) אין לברך שהשמחה במעונו איפה שיש חשש הרהור עבירה

בקראקא נוהגין שבסעודה שעושין בליל שני מברכין אשר ברא ולא שהשמחה במעונו. והוא תימא, ולא

א) התקנה שיהיו נשים יושבות מלמעלה ואנשים מלמטה תנו רבנן, בראשונה היו נשים מבפנים ואנשים מבחוץ והיו באין לידי קלות ראש, התקינו שיהיו נשים יושבות מבחוץ ואנשים מבפנים ועדיין היו באים לידי קלות ראש, התקינו שיהיו נשים יושבות מלמעלה ואנשים מלמטה. היכי עביד הכי, והכתיב הכל בכתב מיד ה' עלי השכיל. אמר רב, קרא אשכחו ודרשו וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד. אמרו, והלא דברים קל וחומר, ומה לעתיד לבא שעוסקים בהספד ואין יצר הרע שולט בהם אמרה תורה אנשים לבד ונשים לבד, עכשיו שעוסקים בשמחה ויצה"ר שולט בהן על אחת כמה וכמה. וגרסת העין יעקב היא "ואין יצר הרע מתגרה בהם", ופירש רש"י שם שעוסקים בשמחה וקרובה לקלות ראש ועוד שיצר הרע שולט עכשיו לא כל שכן (מסכת סוכה דף נ"א:).

א) כשבאו לשאוב רוח הקודש עשו תיקון גדול, כל שכן בזמנינו בחתונות וב"מצוה טאנץ"

מענין התיקון הגדול שעשו בבית המקדש בשמחת בית השואבה כדי שלא יסתכלו האנשים בנשים, ואע"פ שמשם היו שואבים רוח הקודש (ירושלמי סוכה פ"ה ה"א) שהכל היו באים לשם לשאוב קדושה ותשובה שלמה, והנשים היו מלובשות כראוי בצניעות גדולה.

א) אם בזמנם שהצניעות עמדה ברום המעלה תקנו תיקונים, אנו על אחת כמה וכמה

הקדושה וטהרה היו אז על מדרגה גבוהה, כמובא בבבא בתרא (דף צ"א): אמר רבי יוחנן, נהירנא כך הוו מטיילין (פירוש רשב"ם: משחקים) טליא וטליתא (פירוש רשב"ם: נער ונערה) בשוקא כבר שית עשרה וכבר שבע עשרה ולא הוו חטאן, וכל שכן היום שהנשים הולכות בבגדי פריצות וכו' ופעמים בגילוי בשר ממש אצל החתונות וה"מצוה טאנץ" צריך לעשות תיקון גדול כדי שלא יראו האנשים את הנשים.

א) הבז למתלוצצים ואינו רואה פני הנשים יזכה לרב טוב הצפון צדיקים

ועיקר חוזק החסידות מתחילה ועד סוף אע"פ שמתלוצצים עליו אינו מניח חסידותו וכוונתו לשמים ואינו רואה

לחוד ועזרת אנשים לחוד, ובאותן הימים שהיה שמחת בית השואבה עשו שם תיקון גדול כדאיתא במסכת סוכה בפרק החליל (דף נ"א), וילפינן שם מקרא דצריך לעשות תיקון שלא יראו אנשים לנשים מפני שמביא לידי קלות ראש ושאר עבירות, ועיין שם בתויו"ט, והפורצים עוברין ג"כ משום לא תעשו כן לה' אלקיכם (תוכן דברי שו"ת מהר"ם ש"ק או"ח סימן ע"ז).

א) שמחה בלי מחיצה אין ראוי להשתתף בה

אמרו חכמינו זכרונם לברכה בסוכה אצל שמחת בית השואבה נעשה תיקון גדול שעשו שאנשים למטה ונשים למעלה, דלמדו קל וחומר דכתיב וספדה הארץ משפחות משפחות. תרין אמוראין חד אמר זה הספידו של משיח וחד אמר זה הספידו של יצר הרע, מאן דאמר הספידו של משיח, מה אם בשעה שהן אבלים את אמר אנשים בפני עצמן והנשים בפני עצמן, בשעה שהן שמחים לא כל שכן. ומאן דאמר זה הספידו של יצר הרע, ומה אם בשעה שאין יצר הרע קיים, את אמר אנשים בפני עצמן, והנשים בפני עצמן, בשעה שיצר הרע קיים לא כל שכן וכו'. ובפרט כי בעונותינו הרבים כמה נשים בדורות הללו עומדים בבשר הצוואר או החזה מגולות וראיית ערווה אפילו ברשות אחרת אסור (עיין שולחן ערוך אור החיים סימן ע"ה במגן אברהם ובפרי מגדים שם ודו"ק).

לדעתי טוב שלא להתפלל אפילו בראש השנה ויום הכיפורים בצבור מלעמוד במקום כזה אשר הנשים נראות בחצי גופן והאישה מספרת עם בעלה. אין זה מקום לד'. אם אי אפשר לרומם מחיצה בעזרת נשים ראוי ליסע ממקום ההוא כאשר כתב הרמב"ם (פרק ו' מהלכות דיעות הלכה א' עיין שם).

ואם אי אפשר ליסע משם לא יתפלל בצבור שם כל זמן שלא נעשה תיקון שלא יוכל איש להסתכל בצורה אשה (תוכן דברי המחנה חיים ח"ו ס"ו).

מצאתי שום טעם למנהגם זה אלא, לפי שסעודה זאת קטנה היא ומושיבין האנשים והנשים יחד בחדר אחד. וכתב במנהגים דאין מברכין שהשמחה במעונו היכא דאיכא חששא דהרהור עבירה. ולפי זה ודאי היכא דאין שם אלא אנשים במסיבה צריך לברך שהשמחה במעונו (ב"ח אה"ע סוף סי' ס"ב). (וראה עוד כנסת הגדולה (סימן ס"ב סעיף כ"ט), הגהות לספר המנהגים, באר היטב (סימן ס"ב סקי"א), קיצור שו"ע (סי' קמ"ט ס"א), יד אהרן (סי' ס"ב סעיף כ"ח) בית שמואל (סי' ס"ב סקי"א) דאין לברך שהשמחה במעונו כשאנשים ונשים יושבים בחדר אחד).

א) מי שהיכולת ביזו למחות שלא יתערבו אנשים ונשים יחד בשמחות, הקולר תלוי בצווארו

חייבים בית דין להעמיד שוטרים ברגלים שיהיו משוטטים ומחפשים בגנות ובפרדסים ועל הנהרות שלא יתקבצו שם לאכול ולשתות אנשים ונשים ויבואו לידי עבירה, וכן יזהירו בדבר זה לכל העם שלא יתערבו אנשים ונשים בבתיהם בשמחה וכו' (מחבר או"ח סי' תקכ"ט ס"ד), וחייב זה שייך בכל עת וזמן שיש שמחה כגון באירוסין ונשואין וברית מילה וכדומה, שצריך למחות מי שיכולת בידו שלא יתערבו אנשים ונשים יחד, דהיינו: במקום אחד, אלא שברגל מצוי הקלקול בכל מקום לכן נקטו לה גבי רגל. (מחבר או"ח סי' תקכ"ט וכף החיים שם סקמ"ח).

א) מדינא מחוייבים לעשות מחיצה בין האנשים לנשים

...איזה רשעים שלחו יד להרוס בעזרת נשים דבר המפסיק בין עזרת נשים לעזרת אנשים שלא תהא סגור לגמרי בקרשים רק בעמודים ויוכלו לראות ולהראות, ועל כן לא ידעת לשום עצות בנפשך כדת מה לעשות אם ללחום כנגדם או טוב השתיקה.

חלילה לכם לשתוק על דבר הפריצות שעשו החצופים ההם כי מדינא אנו מחוייבים לעשות הפסק בין עזרת אנשים לעזרת נשים כמו שהיה בבית המקדש עזרת נשים

מודעה ואזהרה מאת רבותינו הנאונים והצדיקים מארי דארעא דישראל ורבנן קשישאי ובתי דינים של ספרדים ואשכנזים פרושים וחסידים

מוסר המדות והצניעות הוא יסוד מוסד בחיי העם הישראלי מדור דור ובו היה מתפאר ומתהלל נגד כל הגוים ואומות העולם. וכמה הזהירו חכז"ל על השמירה וההשגחה של תערובת אנשים ונשים בכל מקרה שהוא. גם באסיפות של שמחה וגם להיפך תמיד תקנות גדולות תקנו לבל עבור על גדרי הצניעות ולהשמר מכל דבר רע. אכן בעוה"ר שמענו ראינו כי החל הקהל להקל באיסור חמור זה וביחוד בשמחה של מצוה להתאסף ולסעוד אנשים ונשים בבית אחד ומהפכים את מצות שמחת חתן וכלה לעבירה של הרהור ופרצה במוסר וצניעות רח"ל. לזאת ראינו לנו לחובה להודיע בשער בת רבים דעת תוה"ק לאפרושי מאיסורי, וכפי מה שכבר נתבאר החומר שבדבר בדברי רבותינו בעלי השו"ע ושאר פוסקים מובהקים זכרונם לברכה, שמוטל חוב קדוש להשיגח בסעודות חתונה וכיוצא בהן שלא יאכלו אנשים ונשים בחדר אחד כי אם האנשים בחדר מיוחד והנשים בחדר מיוחד בין בש"ק ובין בחול.

וישראל קדושים יתאמצו בכל תוקף ועוז להעמיד גדרי הצניעות על תלם ולחזק דת משה ויהודות. ובזכות הרבים זה נזכה לגאולה שלימה ולישועה קרובה במהרה בימינו אמן.